

Rapport

Datum: 12 september 2007
Rapportnummer: 2007/192

Klacht

Verzoekster klaagt erover, dat de gemeente Nijmegen haar in verband met een door haar georganiseerd evenement in de zomer van 2005 niet tijdig heeft geïnformeerd over de gewijzigde tarieven van de precariobelasting per 1 januari 2005. Volgens verzoekster is de aan haar opgelegde aanslag precariobelasting over 2005 van € 35.000 ook na een ambtshalve vermindering van 21 december 2006 tot € 14.900 vele malen hoger dan de in de jaren tot 2004 voor hetzelfde evenement opgelegde aanslagen tot ongeveer € 800.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Tot de activiteiten van verzoekster behoort het organiseren van grootschalige evenementen. In de zomermaanden van de jaren 1996 tot en met 2005 organiseerde verzoekster voor een daarvoor opgerichte stichting een driedaags nationaal paardensportevenement te Nijmegen. In verband met dat evenement legde de gemeente Nijmegen verzoekster, als organisator, in de jaren tot en met 2004 jaarlijks een aanslag precariobelasting op van ongeveer € 800 (in 2004: € 806,44).

2. De raad van de gemeente Nijmegen besloot op 15 december 2004 tot vaststelling van de gewijzigde Verordening Precariobelasting voor 2005. Eén van die wijzigingen betreft de afschaffing van het maximum tarief voor openbare festiviteiten per 1 januari 2005 en de invoering van een op een gebruik per m² gebaseerd tarief. Het op 15 december 2004 vastgestelde tarief is bij raadsbesluit van 23 februari 2006 herzien en met terugwerkende kracht tot 1 januari 2004 op een lager bedrag vastgesteld (zie Achtergrond, onder 3.1 en 3.2).

3. Voor het van 3 tot en met 5 juni 2005 gehouden evenement verleende het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen verzoekster op 12 mei 2005 vergunning voor het plaatsen van onder meer een tent, tribunes en wagens op het desbetreffende terrein. De brief van het college waarmee verzoekster over de vergunningverlening werd geïnformeerd, bevatte een opgave van de aan de vergunning verbonden voorschriften, onder meer dat het onderhoud en beheer van de locatie aan de organisatie was, en dat na afloop van het evenement de locatie in de oorspronkelijke staat diende te worden opgeleverd. Verder bevatte de brief het volgende verzoek:

"In verband met de eventueel verschuldigde precariobelasting op grond van de Verordening precariobelasting voor het plaatsen van objecten op openbare gemeentegrond dient u uiterlijk op 23 mei 2005 contact op te nemen met het Bureau WOZ en Aanslag Belastingen van de Gemeente, (...)"

4. Na afloop van het in 2005 gehouden evenement werd aan verzoekster een, op 30 september 2005 gedagtekende, aanslag precariobelasting van € 35.000 opgelegd. Verzoekster diende bij de gemeente Nijmegen per brief van 12 oktober 2005 een bezwaarschrift in, omdat volgens haar niet zij, maar de voor het evenement opgerichte stichting als belastingplichtige diende te worden aangemerkt. Het hoofd Publiekszaken van de gemeente informeerde verzoekster per brief van 8 november 2005 over zijn beslissing om de aanslag te handhaven en het bezwaar ongegrond te verklaren, omdat op grond van de Verordening Precariobelasting 2006 ook een organisator als belastingplichtige kan worden aangemerkt. In die brief werd gewezen op de mogelijkheid om in beroep te gaan bij de belastingrechter, maar van die mogelijkheid is geen gebruik gemaakt.

5. De voor het evenement opgerichte stichting diende op 15 november 2005 bij het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen een bezwaarschrift in tegen de beslissing van het hoofd Publiekszaken van 8 november 2005. In die brief wees de stichting er onder meer op, dat de aanslag over 2005 in geen enkele verhouding stond tot de aanslagen voor datzelfde evenement in de jaren daarvoor en evenmin tot het budget, alsmede dat in het verleden ook meer dan eens subsidie was verstrekt.

Daarop informeerde de gemeente Nijmegen verzoekster er per brief van 9 december 2005 over, dat er een voorstel aan de gemeenteraad tot verlaging van het precariotarief in voorbereiding was, en dat na de behandeling van dat voorstel op het bezwaar zou worden beslist. In verband hiermee werd verzoekster uitstel van betaling verleend.

6. Het hoofd van de Afdeling Publiekszaken van de gemeente Nijmegen informeerde verzoekster met zijn brief van 21 augustus 2006 over onder meer het volgende:

"In eerste instantie excuses voor deze late reactie.

Naar aanleiding van een wijziging in de tarieven van de verordening van de precariobelasting 2005 heb ik onderstaande aanslag opnieuw onderzocht.

(de aanslag over 2005 van € 35.000; N.o.)

Ik besluit deze aanslag te verminderen met € 20.000

In uw bezwaar geeft u aan dat de hoogte van de aanslag niet in verhouding staat tot een dergelijk publiek evenement en er in de voorgaande jaren sprake was van aanslagen ter hoogte van € 700 en € 800 per evenement.

Het volgende deel ik u hierover mede.

Volgens artikel 216 Gemeentewet beslist de Raad tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een gemeentelijke belasting door het vaststellen van een belastingverordening. Op grond van artikel 8:4, aanhef en onder g, van de Algemene wet bestuursrecht, Awb, staat

geen bezwaar open tegen een verordening die op een wettelijk voorschrift berust. Een bezwaar tegen de verhoging van de tarieven voor precario is in deze niet mogelijk.

De Raad heeft echter in zijn vergadering van 23 februari 2006 de tarieven voor de precario voor het jaar 2005 gewijzigd met terugwerkende kracht naar 1 januari 2005. In de voorgaande verordeningen 2003 en 2004 van precario was een bepaling opgenomen waarbij het tarief voor openbare niet-commerciële evenementen werd gemaximeerd. Deze bepaling is vanaf het jaar 2005 niet meer van toepassing. De Raad heeft gekozen voor een degressief tarief. Door de wijziging wordt uw aanslag voor precario verminderd.

Hierdoor kom ik tot de volgende berekening voor een evenement met een oppervlakte van vijfduizend vierkante meter gedurende veertien dagen.

(...)

Totaal te voldoen € 14.900,00"

7. Verzoekster wendde zich op 26 september 2006 per e-mail tot de wethouder voor Ruimte, Wonen en Sport van de gemeente Nijmegen met een verzoek om hulp bij het vinden van een oplossing. Verzoekster wees er onder meer op, dat na de stopzetting van de financiële steun van de gemeente aan het evenement het organiseren van een volgend evenement niet langer haalbaar was. Volgens verzoekster was het in 2005 georganiseerde evenement al verliesgevend, ook als de, niet in verhouding tot het begrote budget staande, definitieve aanslag voor 2005 buiten beschouwing werd gelaten. De betrokken wethouder antwoordde verzoekster op 19 oktober 2006, dat het een algemene regel betrof voor alle evenementen in Nijmegen, en dat in haar geval geen uitzondering kon worden gemaakt omdat andere organisatoren zich dan zouden kunnen beroepen op een gelijke behandeling.

8. In reactie op de klacht en de in verband daarmee gestelde vragen verwees de gemeente Nijmegen naar de hierboven opgenomen correspondentie over de kwestie. Verder deelde de gemeente onder meer mee, dat verzoekster niet persoonlijk is geïnformeerd over de wijziging van de precarioverordening 2005 en de gevolgen daarvan. Volgens de gemeente is zij ook niet verplicht om een ieder individueel te benaderen over wijzigingen die jaarlijks in verordeningen worden aangebracht.

9. Verzoekster overlegde op 28 juni 2007 een verklaring van haar medewerker die in 2005 de contacten met de gemeente Nijmegen heeft onderhouden. Deze medewerker verklaarde onder meer dat hij regelmatig overleg met de gemeente had, zoals in het jaarlijkse overleg Evenementen, waarbij alle daarbij betrokken ambtenaren aanwezig zijn, maar waarin de precariobelasting nimmer aan de orde is gekomen. Voorafgaande aan het evenement van 2005 is geen contact opgenomen met de afdeling belastingen, immers daarvoor was geen reden omdat de precariobelasting nooit aanleiding tot problemen was.

Na ontvangst van de aanslag over 2005 is vervolgens wel contact met de gemeente opgenomen. Daarbij bleek dat de precario was berekend over de gehele periode vanaf de dag van opbouw tot en met de dag van afbouw van de opstallen, en voor alle objecten.

II. Beoordeling

10. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in, dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Voor de geloofwaardigheid van de overheid en het vertrouwen van burgers in de overheid is transparantie een noodzakelijke voorwaarde. Daarom is de verstrekking van informatie aan burgers over voornemens en handelingen van de overheid die de belangen van die burgers raken een noodzakelijke voorwaarde voor de geloofwaardigheid van en het vertrouwen in de overheid.

11. Verzoeksters klacht gaat in feite over de vraag of de gemeente Nijmegen haar in verband met een jaarlijks door haar georganiseerd evenement in 2005 actief, vooraf had moeten informeren over een wijziging van het precariotarief voor het belastingjaar 2005. De op basis van het tarief voor 2005 aan verzoekster opgelegde aanslag over 2005 bedroeg, na ambtshalve vermindering, € 14.900. Dat bedrag is een veelvoud van de aanslagen van ongeveer € 800 die haar voor eenzelfde evenement in de voorgaande jaren waren opgelegd. Volgens verzoekster was de organisatie van dit niet commerciële evenement in 2005 verliesgevend, ook indien de aanslag precariobelasting over 2005 buiten beschouwing werd gelaten. Verzoekster had er dan ook belang bij om tijdig, nog vóór de geplande aanvang van het evenement van 2005, te worden geïnformeerd over die voor haar essentiële tariefswijziging, zodat zij nog maatregelen had kunnen treffen om te voorzien in de verhoging van de exploitatiekosten.

12. Ingevolge de Gemeentewet moet een besluit van de gemeenteraad zoals een belastingverordening worden gepubliceerd. In de regel pleegt dat te gebeuren via een lokaal verschijnende krant of huis-aan-huisblad en ook via de website van de gemeente op het internet. Daarmee heeft een gemeente in het algemeen voldaan aan haar verplichtingen tot het verstrekken van informatie over haar besluiten aan het publiek. Om praktische redenen is het voor een gemeente niet doenlijk om alle mogelijke geïnteresseerden persoonlijk te informeren, omdat het aan de daarvoor benodigde gegevens ontbreekt.

13. Verzoekster was als belastingschuldige al gedurende een reeks van jaren bij de gemeente bekend, zodat haar positie beduidend anders is dan die van degenen die niet in een dergelijke positie verkeren. De gemeente en medewerkers van de gemeente hebben met verzoekster en haar medewerker(s) regelmatig, mondeling en schriftelijk, contacten onderhouden in verband met het door haar georganiseerde grootschalig evenement. Volgens de verklaring van beide partijen is de wijziging van het precariotarief voor 2005 niet, althans niet vóór het evenement in 2005 is gehouden, in deze contacten aan de orde

gekomen.

Uit het oogpunt van actieve en adequate informatieverstrekking is de gemeente jegens verzoekster tekort geschoten door haar niet over de tariefswijziging te informeren. Dat had eenvoudig gekund met de brief van 12 mei 2005 met betrekking tot de vergunningverlening. Die brief bevatte weliswaar een summier verzoek om in verband met de eventuele precariobelasting contact op te nemen, maar dat is onvoldoende informatief. Juist in het geval van verzoekster, waarin een jarenlange relatie werd onderhouden via een gedegen overleg met de gemeente, had die brief ten minste informatie behoren te bevatten over die voor verzoekster essentiële tariefswijziging, zodat zij de consequenties daarvan had kunnen overzien. Dit klemt te meer nu de gemeente een overheidsinstelling is die wat betreft tariefstelling een heel andere positie heeft dan een aanbieder op de vrije markt die concurrentie te duchten heeft. Gelet op deze positie is de gemeente vrijer om te vragen wat zij wil ook al berust dat op een bepaald systeem van precariorechten. Daardoor kunnen voor partners van de gemeente verrassingen ontstaan zoals in dit geval. Zeker gezien de actieve deelname aan de voorbereiding van een evenement als dit door medewerkers van de gemeente, had verwacht mogen worden dat ook in dat verband, bij voorbeeld mondeling, verzoekster informatie over de voor verzoekster verstrekende gevolgen van de tariefswijziging was gegeven. Daarvan is echter niet gebleken. Dat medewerkers van de vergunningverlenende afdeling wellicht niet (goed) op de hoogte waren van de ingrijpende tariefswijziging per 1 januari 2005 omdat deze kennis was beperkt tot medewerkers van de afdeling belastingen, doet aan het vorenstaande niet af, eerder geldt het tegendeel. Een organisator van een jaarlijks georganiseerd grootschalig evenement mag van haar gesprekspartner (de gemeente) verwachten dat deze haar op de hoogte stelt van het feit dat de precarioverordening ten opzichte van voorgaande jaren ingrijpend is gewijzigd. En de interne informatievoorziening moet daarop zijn berekend.

De onderzochte gedraging is dan ook niet behoorlijk.

14. De aan verzoekster opgelegde aanslag precariobelasting met dagtekening 30 september 2005 is bij besluit van 21 augustus 2006 ambtshalve verminderd. De aanleiding tot die beslissing was het besluit van de gemeenteraad van 23 februari 2006 tot herziening van het nieuwe tarief met terugwerkende kracht tot 1 januari 2005.

Uit de geschiedenis van totstandkoming van het precariotarief (zie Achtergrond, onder 3.) blijkt, dat volgens de gemeenteraad de gewenste verhouding tussen de gemeente en de organisator van een evenement is, dat gemaakte kosten in rekening worden gebracht, een precariobelasting wordt geheven en dat subsidie kan worden verstrekt. Wat betreft de organisatie van een niet-commercieel evenement is verder overwogen, dat het tot 2004 gehanteerde gelimiteerde tarief moest worden losgelaten, maar in het geval dat de toepassing van de belastingverordening tot onbillijke aanslagen zou leiden, de hardheidsclausule van artikel 63 van de Algemene wet rijksbelastingen (Awr) wordt toegepast.

15. Op grond van de hardheidsclausule van artikel 63 Awr kan worden tegemoetgekomen aan bepaalde gevallen of groepen van gevallen waarin de toepassing van de belastingwet leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Verzoekster wendde zich per e-mailbericht van 26 september 2006 tot een lid van het college, met het verzoek om een oplossing te vinden. Dat verzoek had het college alleszins aanleiding kunnen geven om de toepassing van de hardheidsclausule te overwegen. Dat is door de betrokken wethouder geweigerd, omdat van een tegemoetkoming een precedentwerking zou kunnen uitgaan. Aan die motivering ontbreekt echter een heldere afweging met betrekking tot een onbillijkheid van de toepassing van de precarioverordening in de bijzondere omstandigheden van dit geval.

Die omstandigheden zijn:

- a. de aan verzoekster opgelegde aanslag over 2005 bedroeg, na ambtshalve vermindering, € 14.900, dat is een veelvoud van de haar over de jaren 1996 tot en met 2004 opgelegde aanslagen van ongeveer € 800 voor nagenoeg dezelfde evenementen;
- b. een gevolg van de tariefswijziging zoals in het geval van verzoekster kan niet zo zijn bedoeld, noch voorzien, gelet op het voorstel van het college van 23 november 2004, waarin het netto voordeel van de wijziging voor alle evenementen tezamen is geraamd op € 5.000;
- c. de precariobelasting wordt geheven voor het gebruik van de grond, niet voor de eventuele kosten van de gemeente, die afzonderlijk in rekening worden gebracht; ingevolge de aan de vergunning verbonden voorwaarden kwamen de kosten van het beheer en onderhoud voor rekening van verzoekster;
- d. in afwijking van het gedifferentieerde tarief op basis van het aantal gebruikte m² en de tijdsduur is voor een grootschalig evenement als een circus een vast tarief van ongeveer € 154 per dag vastgesteld.

Gelet op het feit dat verzoekster in de contacten met de gemeente in de aanloop naar het door haar van 3 tot en met 5 juni 2005 georganiseerde evenement ten onrechte niet is geïnformeerd over een voor haar ingrijpende wijziging van de precarioverordening 2005, ligt een heroverweging van de beslissing met betrekking tot een vermindering van de aanslag precariobelasting over 2005 door toepassing van de hardheidsclausule in de rede.

Deze overweging is aanleiding tot het doen van een aanbeveling.

Slotbeschouwing

Tussen de gemeente Nijmegen en verzoeker bestaat een langdurige band. Verzoekster organiseert - als niet commerciële aanbieder - al sinds 1996 jaarlijks evenementen in

Nijmegen. En gedurende al die jaren betaalt verzoeker daarvoor aan de gemeente een bedrag aan precariorechten - een soort belasting - van € 700 à € 800. In 2005 schiet dat bedrag opeens omhoog met bijna 4300%: van € 800 naar € 35.000. Dat kwam omdat de gemeenteraad van Nijmegen de verordening over deze soort belasting aangepast had. Later komt de gemeenteraad daarop terug en wijzigt het bedrag met terugwerkende kracht in € 14.900, nog altijd een stijging van bijna 1800%.

Dergelijke verhogingen zijn rechtmatig en berusten op de bevoegdheid van de gemeenteraad om dergelijke politieke keuzes te maken. Het probleem zit echter in de vraag hoe de gemeente Nijmegen bij zulke wijzigingen met maatschappelijke partijen als verzoeker omgaat. Natuurlijk kan gezegd worden dat de wijzigingen van de belastingverordening formeel bekend zijn gemaakt. En een ieder wordt geacht de wet te kennen. De Nationale ombudsman verbindt hieraan echter niet de conclusie dat als je de gemeentelijke publicaties niet volgt het je eigen schuld is wanneer je niet in de gaten hebt wanneer de gemeentelijke belasting van het ene jaar op het andere met aanvankelijk 4300% en naar later blijkt 1800% naar boven gaat. Maatschappelijke partijen zoals verzoekster mogen erop rekenen dat de gemeente zelf actief informatie verstrekt over dergelijke opmerkelijke wijzigingen in de gemeentelijke belastingen. En het is onderdeel van professionele dienstverlening door de gemeente om ervoor te zorgen dat de ambtenaren die overleg voeren met maatschappelijke partijen over bij voorbeeld evenementen belangrijke wijzigingen in de tarieven van de gemeente kennen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen is gegrond wegens strijd met het vereiste van adequate en actieve informatieverstrekking.

AANBEVELING

Het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen wordt in overweging gegeven om met toepassing van de hardheidsclausule, als bedoeld in artikel 63 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen een beslissing met betrekking tot een vermindering van de aan verzoekster opgelegde aanslag precariobelasting over 2005 te nemen, die recht doet aan de bijzondere omstandigheden van dit geval.

Het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen wordt in overweging gegeven om in haar contacten met maatschappelijke partijen zich meer als een betrouwbare partij op te stellen die rekening houdt met belangen die kunnen spelen.

Onderzoek

Op 9 november 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd het college een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Zowel verzoekster als het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen berichtten dat het verslag hun geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. De brief van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen van 12 mei 2005 met betrekking tot een aan verzoekster verleende vergunning voor het houden van een evenement.
2. De aan verzoekster opgelegde precariobelasting, met dagtekening op 30 september 2005.
3. Verzoeksters bezwaarschrift van 12 oktober 2005.
4. De beslissing van de gemeente Nijmegen van 8 november 2005 met betrekking tot verzoeksters bezwaar.
5. Het bezwaarschrift van de voor het evenement opgerichte stichting van 15 november 2005.
6. De brief van de gemeente van 3 december 2005, waarmee verzoekster is geïnformeerd over een voorstel tot tariefswijziging en het aanhouden van de beslissing op het bezwaar van 15 november 2005.
7. De brief van de gemeente van 21 augustus 2006, waarmee verzoekster is geïnformeerd over een ambtshalve vermindering.
8. De berichten per e-mail tussen verzoekster en een wethouder van 26 september 2006 en 19 oktober 2006.

9. De brief van de gemeente van 23 januari 2007, waarmee op de klacht is gereageerd.

10. De verklaring van een medewerker van verzoeksters bedrijf van 28 juni 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet inzake rijksbelastingen (wet van 2 juli 1959, Stb. 681)

Artikel 63

"Onze Minister is bevoegd voor bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, welke zich bij de toepassing van de belastingwet mochten voordoen."

Artikel 65

"1. Een onjuiste belastingaanslag of beschikking kan door de inspecteur ambtshalve worden verminderd. Een in de belastingwet voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan door hem ambtshalve worden verleend.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing te aanzien van degene die een onjuist bedrag op aangifte heeft voldaan of afgedragen, of van wie een onjuist bedrag is ingehouden."

2. Gemeentewet

Artikel 139, eerste en tweede lid

"1. Besluiten van het gemeentebestuur die algemeen verbindende voorschriften inhouden, verbinden niet dan wanneer zij zijn bekend gemaakt.

2. De bekendmaking geschiedt door plaatsing in een gemeenteblad, dan wel, bij gebrek daarvan, door opneming in een andere door de gemeente algemeen verkrijgbaar gestelde uitgave."

Artikel 228

"Ter zake van het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond, kan een precariobelasting worden geheven."

Artikel 231, eerste lid

"Onverminderd het overigens in deze paragraaf bepaalde geschieden de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen met toepassing van de Algemene wet, de Invorderingswet 1990 en de Kostenwet invordering rijksbelastingen als waren die belastingen rijksbelastingen."

3. Verordening Precariobelasting 2006 van de gemeente Nijmegen

3.1. Het raadsvoorstel van het college van burgemeester en wethouders van Nijmegen van 23 november 2004 tot wijziging van de gemeentelijke belastingverordeningen met ingang van 2005 bevat met betrekking tot de precariobelasting de volgende toelichting:

" 1. Afschaffing maximum tarief voor openbare festiviteiten

Bij de behandeling van de voorstellen over de nota evenementenbeleid 2004-2008 (...) en over de bekostiging van de Vierdaagsefeesten (...) heeft u besloten dat het hanteren van afwijkende tarieven voor baatbelastingen, precariorechten of andere gemeentelijke heffingen ter gelegenheid van openbare feestelijkheden, georganiseerd door een stichting, vereniging of comité moet worden beschouwd als een oneigenlijke methode om subsidie te verstrekken.

In de gewenste financiële verhouding tussen gemeente en organiserend comité brengt de gemeente haar gemeentelijke kosten in rekening bij de organisator, en heft precario volgens de Verordening precariobelasting, en verleent daarnaast zonodig subsidie aan het organiserend comité, als de betreffende activiteit maatschappelijk waardevol en financiële ondersteuning noodzakelijk wordt geacht.

Deze gewijzigde financiële verhouding moet nog wel worden bekrachtigd door middel van een wijziging van de verordening Precariobelasting. Deze wijziging wordt in dit voorstel meegenomen: de bepaling, waarbij de hoogte voor de (onder andere) de Vierdaagsefeesten werd gemaximeerd op € 800,- vervalt. Voortaan is een precariobelasting voor dergelijke activiteiten een bedrag per vierkante meter (in 2005: € 0,47) verschuldigd, zonder maximum. Bij de Vierdaagsefeesten over 2004 is al vooruitgelopen op deze formele wijziging.

(...)

2.3 De Verordening Precariobelasting kent nog twee vrijstellingen die wij willen schrappen. Dit zijn de vrijstelling voor precario voor ééndaagse wandelmarsen, en die voor de zgn. overige voorwerpen (dit zijn bijvoorbeeld tenten, podia, decors, vlonders e.d.) voor alle activiteiten die niet langer duren dan 10 aaneengesloten dagen per vergunning. Daar staat tegenover dat wij het minimum bedrag, waarvoor aanslagen worden opgelegd, willen verhogen van € 9,08 naar € 50,-. Deze combinatie van maatregelen betekent dat voortaan

voor een beperkt gebruik van gemeentegrond geen aanslagen precariorecht meer worden opgelegd. Voor grootschaliger gebruik van gemeentegrond wordt in het vervolg, ook als het gaat om activiteiten die korter duren dan 10 dagen, wel een aanslag precario opgelegd. Deze maatregel levert, behalve efficiencyvoordeel, netto ongeveer € 5.000 op.

(...)

3. Precario voor circussen

(...)

In Nijmegen wordt de ingebruikgeving van gronden voor circussen sinds jaar en dag civielrechtelijk geregeld. Wij vinden het wenselijk dat de tarieven voor circussen ook onder het publieke recht komen te vallen, en dat hiervoor precariotarieven worden opgenomen in de verordening Precariobelasting. Dit bevordert de transparantie, geeft de raad de mogelijkheid deze tarieven vast te stellen en biedt de circuseigenaar het voordeel van een laagdrempelige bezwaar- en beroepsprocedure indien hij het niet eens is met de opgelegde aanslag. De keuze is budgettair neutraal: de precario komt in de plaats van het staangeld.

Wij stellen voor de tarieven voor het in gebruik nemen van gronden ten behoeve van circussen op te nemen in de Precarioverordening en deze vast te stellen op € 150,- per speeldag, ongeacht de omvang van de in gebruik genomen grond."

3.2. De verordening Precariobelasting 2005 van de gemeente Nijmegen is vastgesteld bij raadsbesluit van 15 december 2004. De verordening Precariobelasting 2006 is vastgesteld bij raadsbesluit van 22 december 2005 en gewijzigd bij besluit van 23 februari 2006, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2005, en in werking getreden op 1 maart 2006 (Gemeentebld Nijmegen 2006, nummer 38)

Artikel 2 Belastingplicht

"De belasting wordt geheven van degene die één of meer voorwerpen onder op of boven gemeentegrond, voor de openbare dienst bestemd, heeft of ten behoeve van wie deze voorwerpen onder op of boven gemeentegrond worden geplaatst."

Artikel 3 Heffingsmaatstaf en tarief

"De belasting wordt geheven naar het aantal eenheden, bepaald en berekend aan de hand van de bij deze verordening behorende tarieventabel, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 4 en 5 en van de in de tabel gegeven aanwijzingen."

Artikel 5, letter g

"Voor de toepassing van de tarieventabel wordt verstaan onder:

g. openbare activiteiten: een voor iedereen toegankelijk gebeuren, georganiseerd zonder winstoogmerk."

Artikel 11 Kwijtschelding

"Voor deze belasting wordt geen kwijtschelding verleend."

Tarientabel behorende bij de verordening Precariobelasting 2006, zoals deze luidt met ingang van 1 maart 2006, de rubrieken 9 en 12

"9. In afwijking van het bepaalde in de rubrieken 6, 10 en 11 (met betrekking tot podia, vlonders, kramen, uitstallingen en terrassen; N.o.) bedraagt de belasting voor het hebben van kramen, tenten, terrassen en voor het uitstellen van koopwaar ter gelegenheid van openbare activiteiten, georganiseerd door een stichting, vereniging of comité:

(een bedrag per dag, per m², variërend van € 0,13 tot € 0,51; N.o.)

Het hierboven onder b. en c. gestelde tarief geldt niet voor de Vierdaagseweek."

"12. Circussen

Het tarief voor het hebben van tenten, wagens e.d. voor een circus bedraagt, ongeacht de omvang van de in gebruik genomen grond, per dag (€ 153,75; N.o.)"

3.3. Bij besluit van de gemeenteraad van Nijmegen van 23 februari 2006 is het voorstel van het college van burgemeester en wethouder van Nijmegen van 24 januari 2006 met betrekking tot een herziening van het precariotarief aanvaard. Dat voorstel betrof onder meer het volgende.

"Samenvatting

De gemeenteraad heeft in december 2005 een motie aangenomen, waarin het college wordt gevraagd meer duidelijkheid te verschaffen over de financiële verhouding tussen de gemeente en organisatoren van niet-commerciële activiteiten.

De gemeente belast openbare activiteiten (heft leges voor vergunningen en ontheffingen) en voor het gebruik van gemeentebezittingen of terreinen (huur, pacht of precario). Ook wordt meestal een vergoeding gevraagd voor facilitaire ondersteuning. Daartegenover staat, dat de gemeente soms subsidie voor dergelijke activiteiten verstrekt, of faciliteiten beschikbaar stelt. In dit voorstel worden de gewenste financiële verhoudingen voor openbare activiteiten geschetst en worden voorstellen gedaan om de lastendruk voor niet-commerciële activiteiten via een aantal gerichte maatregelen te verlagen.

Voorstel om te besluiten

(....)

9. in situaties waarin toepassing van de belastingverordening voor niet-commerciële activiteiten leidt tot onbillijke aanslagen, de hardheidsclausule (art 63 AWR) toe te passen, onder de voorwaarde dat het college hierover jaarlijks achteraf aan de raad rapporteert."